

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1925—26 blev der, jfr. Rigsdagstidende for 1925—26, Tillæg A. Sp. 4901 ff., af Regeringen i Folketinget fremsat Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol, og et af Folketinget nedsat Udvalg afgav den 30. Marts 1926 en Beretning, hvoraf fremgaar, at det ikke lykkedes Udvalget at tilendebringe sit Arbejde inden Rigsdagssamlingens Slutning.

I Rigsdagssamlingen 1926—27 blev Forslaget paa ny fremsat, jfr. Rigsdagstidende for 1926—27 Tillæg A. Sp. 2465 ff., men kom paa Grund af Folketingets Opløsning i 1926 ikke til Behandling.

Det Forslag, der nu fremsættes, indeholder med formelle Ændringer i det væsentlige de samme Bestemmelser som det for nævnte Forslag.

De første her i Landet forekommende mere almindelige Bestemmelser vedrørende Kødkontrol findes i kgl. Resolution af 20. Maj 1808, der med den Hensigt at gøre Folk trygge og vænne dem til at spise Hestekød paabød Oprettelse af Hestslagterier og Dyrslægetilsyn af enhver Hest, der skulde slagtes, saavel som Mærkning af det godkendte Kød. Foranlediget af, at der i stor Udstrækning blev solgt selvde Dyr til Menneskeføde, indsendte Det veterinære Sundhedsraad 7. Januar 1865 en lang motiveret Indstilling til Indenrigsministeriet med Krav om en Skærpelse af Kontrollen med Hestslagting og Forslag om Indførelse af tilsvarende Kontrol med Slagtingen ogsaa af Kvæg og andre Husdyr, men det kgl. Sundhedskollegium udtalte derefter overfor Justitsministeriet, at man, bortset fra enkelte Tilfælde, ikke kunde anerkende Anskuelsen om, at selvde og syge Dyrs Kød var sundhedsskadeligt, og at det, da Tilsynet med Hestslagtingen nu maatte anses for overflødig, maatte fraaade Kontrol med Slagtingen af Kvæg og andre Husdyr. I Henhold hertil udvirkede Justitsministeriet ved kgl. Resolution af 2. September 1869, at Tilsynet med Hestslagtingen blev ophævet.

I 1854 fremsendte det kgl. Sundhedskollegium et Forslag til Justitsministeriet

om Oprettelse af Sundhedspoliti i Kongeriget, og den 1. Oktober 1857 fremsatte Justitsministeren et saadant Forslag i Landstinget, gaaende ud paa, at der i hver Købstad og i hver Politijurisdiktion paa Landet skulde oprettes Sundhedskommissioner, der bl. a. skulde træffe Foranstaltninger til at hindre Salg af bedærvede og forvanskede Levnedsmidler. Landstinget foretog nogle Ændringer, og Folketinget omformede ganske Forslaget. Saaledes fremstod Lov af 12. Januar 1858 om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter, der fornyedes ved Lov af 29. December 1862 og i en noget udvidet Skikkelse ved Lov af 28. Marts 1868. Det ses ikke, at der ved Planlæggelsen af denne Lov eller ved Forhandlingerne i Rigsdagen har været tænkt paa at anvende denne til Etablering af et virkeligt Tilsyn med Slagtingen og Slagtedyrenes Sundhedstilstand.

I Henhold til denne Lov fik København sin første Sundhedsvedtægt den 16. Oktober 1860. Denne indeholdt nogle meget kortfattede Bestemmelser dels om Kødudsalg (Lokalerne) og Slagterier og dels om Kontrol med, at der ikke sælges Næringsmidler, der er skadelige for Sundheden, medens der ikke findes egentlige Bestemmelser vedrørende Kødkontrol. De mange andre Sundhedsvedtægter, der vedtoges i Løbet af de følgende Aar, afveg ikke paa dette Punkt fra den københavnske.

Den 7. Februar 1879 fremsatte Justitsministeren i Landstinget Forslag til Lov om Tilsyn med Salg af Levnedsmidler, men under Forslagets 12-aarige Vandring i Rigsdagen forsvandt de i Forslaget indeholdte Bestemmelser om Slagting og Kødkontrol, der oprindeligt havde været det væsentlige i Lovforslaget, og Forslaget blev udformet til Lov af 9. April 1891 om Under søgelse af Levnedsmidler, der senere gentagne Gange er fornyet, sidst ved den nu gældende Lov Nr. 108 af 18. April 1910. Forskellige andre Forsøg paa at faa tilvejebragt en moderne Kødkontrol i Lighed med den paa et langt tidligere Tidspunkt i de større tyske Byer indførte strandede ogsaa, og man tænkte heller ikke paa at opbygge en egentlig Kødkontrol paa Sundhedsvedtægterne.

Der var imidlertid Trang i Tiden til en Kødkontrol, og Begyndelsen til denne